

ลักษณะอาการ

เกิดจุดดำน้ำขนาดเล็ก เมื่อแห้งเปลี่ยนเป็นจุดแผลสีขาว ขยายใหญ่ขึ้นเป็นแผลรูปร่างคล้ายกระสวยหรือรูปรี ขอบแผลสีม่วงซีด มีบริเวณสีเหลืองซีดล้อมรอบแผล มักพบเชื้อราสาเหตุโรคร้างสปอร์สีน้ำตาลดำ เป็นผงอยู่มากมายในบริเวณแผล แผลจะขยายตัวอย่างรวดเร็วไปตามความยาวของใบหอม ทำให้ใบไหม้ ต้นทรุดโทรม หากรุนแรงอาจลูกกลมทำให้หัวเน่า

การป้องกัน (Prevention)	การติดตาม (Monitoring)	การควบคุม (Direct control)	การควบคุม (Direct control)	ข้อจำกัด (Restriction)
<ol style="list-style-type: none"> กำหนดระยะเวลาปลูกหอมหลีกเลี่ยงช่วงที่สภาพอากาศเหมาะต่อการเกิดโรค (มีความชื้นสัมพัทธ์สูงช่วงปลายฤดูฝน ต่อฤดูหนาว ระยะเวลาที่มีหมอก หรือน้ำค้างจัด อุณหภูมิที่เหมาะสมต่อการเกิดโรคอยู่ในช่วง 25 - 28 องศาเซลเซียส) เก็บซากพืชที่เกิดโรคไปทำลายทิ้งก่อนปลูกพืชในฤดูถัดไป ควรปลูกพืชหมุนเวียนสลับกันไปเพื่อตัดวงจรโรคพืช เช่น ข้าวโพด ยาสูบ ลดการแพร่กระจายของเชื้อสาเหตุ โดยเก็บใบที่เป็นโรคออกเผาทำลายหรือนำไปทิ้งนอกแปลง ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาในการคลุมเมล็ดพันธุ์ในอัตราเชื้อราไตรโคเดอร์มา 10 กรัมผสมน้ำ 10 มิลลิลิตรต่อเมล็ดพันธุ์ 1 กิโลกรัม 	<p>หมั่นสำรวจแปลงปลูกพืชอย่างสม่ำเสมอ โดยสำรวจอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้งหรือตามสถานการณ์การระบาดของศัตรูพืช หรือช่วงที่มีความชื้นสูงให้สังเกตจุดแผลบริเวณใบ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาฉีดพ่นในอัตราเชื้อราไตรโคเดอร์มา 1 กิโลกรัมต่อน้ำ 200 ลิตร ในช่วงเย็น เพื่อควบคุมโรค เมื่อเริ่มพบการเกิดโรคในระยะแรก 	<p>พ่นด้วยสารชนิดใดชนิดหนึ่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - difenoconazole 25% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร - iprodione 50% WP อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 - mancozeb 80% WP อัตรา 40-50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร <p>โดยใช้สลับกันเพื่อป้องกันการดื้อยาของเชื้อสาเหตุ พ่นทุก 5 - 7 วัน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - difenoconazole สารกลุ่ม FRAC : 3 ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 1,453mg/kg PHI 3 วัน เป็นพิษต่อปลา - iprodione สารกลุ่ม FRAC :2 ระดับความเป็นพิษชั้น III พิษปานกลาง LD₅₀ : 3,500 mg/kg PHI 7 วัน - เป็นพิษต่อปลา - mancozeb สารกลุ่ม FRAC : M03 LD₅₀ : > 8,000 mg/kg ระดับความเป็นพิษชั้น III พิษน้อย LD₅₀ : > 8,000 mg/kg PHI 7 วัน เป็นพิษต่อปลา

ลักษณะอาการ

อาการมักเริ่มเกิดที่โคนใบ ทำให้ใบหักงอ ผลขยายลามออกไปเป็นวงซ้อนกัน ขอบวงมีสีเหลืองจาง มีจุดสีดำของสปอร์เกิดขึ้นภายในวงนั้น บางครั้งหอมต้นเล็กใบม้วนงอและบิดเป็นเกลียว ใบทอดนอนยาวอยู่ตามพื้น ต้นจะเตี้ยสั้นหัวเล็ก มีแผลที่หัวซึ่งกินลึกลงในเนื้อทำให้ส่วนโคนต้นแข็ง ผลผลิตไม่มีคุณภาพ เก็บรักษาได้ไม่นาน

การแพร่ระบาด

มักเกิดรุนแรงในช่วงฤดูฝน

การป้องกัน (Prevention)	การติดตาม (Monitoring)	การควบคุม (Direct control)	การควบคุม (Direct control)	ข้อจำกัด (Restriction)
<ol style="list-style-type: none"> เลือกปลูกหอมหัวใหญ่พันธุ์ที่ค่อนข้างต้านทานโรค โดยทั่วไปพันธุ์ที่มีเปลือกสีน้ำตาล จะเป็นโรคน้อยกว่าพันธุ์ที่มีเปลือกสีขาวซึ่งค่อนข้างอ่อนแอต่อโรค กำหนดระยะเวลาปลูกหอม โดยหลีกเลี่ยงช่วงที่สภาพอากาศเหมาะต่อการเกิดโรค (มีความชื้นสัมพัทธ์สูง มีหมอกน้ำค้างจัดหรือฝนตกปรอย ๆ) การเก็บเกี่ยวผลผลิต ควรทำเมื่ออายุแก่พอเหมาะ หลังจากเก็บควรนำมาผึ่งลมให้กาบเปลือกนอกสุดแห้งโดยเร็ว หากรอจำหน่าย ควรเก็บในโรงเรือนที่แห้งและเย็น ลดการแพร่กระจายของเชื้อสาเหตุ โดยเก็บใบหรือต้นที่เป็นโรคออกเผาทำลายหรือนำไปทิ้งนอกแปลง ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาในการคลุมเมล็ดพันธุ์ในอัตราเชื้อราไตรโคเดอร์มา 10 กรัมผสมน้ำ 10 มิลลิลิตรต่อเมล็ดพันธุ์ 1 กิโลกรัม 	<p>หมั่นสำรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ โดยสำรวจอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้งหรือตามสถานการณ์การระบาดของของศัตรูพืช โดยเฉพาะช่วงฤดูฝน ตรวจสอบบริเวณโคนใบ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาฉีดพ่นในอัตราเชื้อราไตรโคเดอร์มา 1 กิโลกรัมต่อน้ำ 200 ลิตร เพื่อควบคุมโรคเมื่อเริ่มพบการเกิดโรคในระยะแรก 	<p>ใช้สารเคมีเลือกใช้ชนิดใดชนิดหนึ่ง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - prochloraz 45% EC อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร - mancozeb 80% WP อัตรา 40 – 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร <p>พ่นเมื่อพบโรค หากโรคยังคงระบาด พ่น 3 – 5 วันต่อครั้ง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - prochloraz สารกลุ่ม FRAC : 3 ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 1,600 mg/kg PHI 7 วัน เป็นพิษต่อปลา - mancozeb สารกลุ่ม FRAC : M 03 ระดับความเป็นพิษชั้น III พิษน้อย LD₅₀ : > 8,000 mg/kg PHI 7 วัน เป็นพิษต่อปลา

พืชตระกูลหอม กระเทียม

รูปร่างลักษณะ ไข่เป็นกลุ่มปกคลุมด้วยขนสีน้ำตาลอ่อน ระยะไข่ 2-3 วัน ระยะหนอน 14-17 วัน หนอนมีผนังลำตัวเรียบ มีหลายสี เช่น เขียวเทาปนดำ น้ำตาลดำ น้ำตาลอ่อน ดานข้างมีแถบสีขาวพาดตามลำตัว ระยะดักแด้ 5-7 วัน ตัวเต็มวัย 4-10 วัน เป็นผีเสื้อกลางคืนสีน้ำตาลเข้ม ปีกคู่หน้ามีจุดสีน้ำตาลอ่อนตรงกลาง 2 จุด ปีกคู่หลังสีเทาใส วงจรชีวิต 30-35 วัน

ลักษณะการเข้าทำลาย หนอนวัยแรกกัดกินผิวใบหอมเป็นกลุ่ม และจะเจาะเข้าไปในหลอดหอมในระยะหนอนวัย 2 ทำความเสียหายรุนแรงในระยะหนอนวัย 3 โดยหนอนจะเคลื่อนย้ายกัดกินทุกส่วนของพืช

การป้องกัน (Prevention)	การติดตาม (Monitoring)	การควบคุม (Direct control)	การควบคุม (Direct control)	ข้อจำกัด (Restriction)
<ol style="list-style-type: none"> 1. ไถพรวนดิน ตากดินไว้อย่างน้อย 7 - 14 วันก่อนปลูกพืชฤดูกลาง ถัดไป และเก็บเศษซากพืชอาหารเพื่อฆ่าดักแด้ และลดแหล่งอาหารในการขยายพันธุ์ 2. ใช้โรงเรือนตาข่ายไนล่อน ขนาด 16 mesh หรือปลูกผักกางมุ้ง 3. ติดกับดักกาวเหนียวสีเหลือง อัตรา 80 กีบดักต่อไร่ ระดับ 30 เซนติเมตร จากระดับยอด หรือ 60 เซนติเมตร จากระดับดิน เพื่อดักจับตัวเต็มวัย 	<p>หมั่นสำรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ โดยสำรวจอย่างน้อย สัปดาห์ละ 1 ครั้งหรือตามสถานการณ์การระบาดของศัตรูพืช ตรวจสอบร่องรอยการทำลายที่ผิวใบ หรือใช้กับดักกาวเหนียวสีเหลืองเพื่อดักจับตัวเต็มวัย</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เมื่อพบกลุ่มไข่หรือหนอนให้เก็บออกมาทำลายทิ้ง 2. ในระยะตัวอ่อนใช้เชื้อราบีวเวอเรียฉีดพ่นในอัตรา 1 กิโลกรัมต่อน้ำ 80 ลิตร ฉีดพ่นทุก 15 วัน ในช่วงเวลาเย็น ผสมสารจับใบและฉีดพ่นให้สัมผัสตัวหนอนมากที่สุด หรือในระยะดักแด้ใช้เชื้อราเมตาไรเซียมฉีดพ่นหรือใส่ทางดินในอัตรา 1 กิโลกรัมต่อน้ำ 80 ลิตร 3. ใช้เชื้อบีที <i>Bacillus thuringiensis</i> var <i>aizawai</i> หรือ <i>Bacillus thuringiensis</i> var <i>kurstakii</i> ในอัตรา 60 - 80 มล.ต่อน้ำ 20 ลิตร ติดต่อกัน 3 ครั้ง ทุก 3 - 4 วัน 4. ใช้ไวรัสเอ็นพีวีสำหรับหนอนกระทู้หอม ในอัตรา 20 - 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 7 - 10 วัน 5. ใช้ไส้เดือนฝอย (<i>Steinernema carpocapsae</i>) ในอัตรา 50 ล้านตัวต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 15 วัน 	<p>เมื่อพบการระบาด (พบกลุ่มไข่ตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป) เลือกใช้สารเคมีชนิดใดชนิดหนึ่ง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - chlorfenapyr 10% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร - indoxacarb 15% SC อัตรา 15 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร 	<ul style="list-style-type: none"> - chlorfenapyr สารกลุ่ม IRAC :13 ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 441 mg/kg PHI 7 วัน เป็นพิษต่อปลา ผึ้ง - indoxacarb สารกลุ่ม IRAC :22 ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 268 mg/kg PHI 14 วัน เป็นพิษต่อปลา ผึ้ง

พืชตระกูลหอม กระเทียม

การป้องกัน (Prevention)	การติดตาม (Monitoring)	การควบคุม (Direct control)	การควบคุม (Direct control)	ข้อจำกัด (Restriction)
 <p>รูปร่างลักษณะ ระยะไข่ 2-4 วัน ระยะหนอน 7-10 วัน มีลักษณะหัวแหลมท้ายป้าน ไม่เป็นปล้องชัดเจน ไม่มีขา ยาว 0.5-1 มิลลิเมตร ระยะดักแด้ 5-7 วัน ตัวเต็มวัยเป็นแมลงวันขนาดเล็กสีดำป็นสีเหลือง วงจรชีวิต 3-4 สัปดาห์</p> <p>ลักษณะการเข้าทำลาย ตัวเต็มวัยเพศเมียวางไข่ภายในผิวพืช ตัวหนอนจะซ่อนไข้อยู่ในใบทำให้เกิดรอยเส้นสีขาวคดเคี้ยวไปมา เมื่อนำใบพืชมาส่องดูจะพบหนอนตัวเล็กสีเหลืองอ่อนโปร่งแสงอยู่ภายใน หากระบาดรุนแรงจะทำให้ใบเสียหายซึ่งจะมีผลต่อผลผลิต หากไม่สามารถสร้างใบทดแทนได้พืชก็จะตายไปในที่สุด</p>	<p>หมั่นสำรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ โดยสำรวจอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง หรือตามสถานการณ์การระบาดของศัตรูพืช ตรวจสอบบริเวณใบจะพบรอยเส้นสีขาวหรือนำมาส่องดูจะพบหนอนอยู่ภายใน</p>	<p>1. ใช้เชื้อราเมตาไรเซียมคลุกหรือฉีดพ่นลงดินในอัตรา 1 กิโลกรัมต่อน้ำ 80 ลิตร เพื่อกำจัดระยะดักแด้ที่อาจติดในซากพืชที่อยู่ในดินก่อนปลูกพืช</p> <p>2. ใช้สารสกัดสะเดา อัตรา 100 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 5 - 7 วัน</p>	<p>เมื่อพบการระบาดให้ใช้สารเคมีเลือกชนิดใดชนิดหนึ่ง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - fipronil 5%SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร - beta-cyfluthrin 2.5%EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร - imidacloprid 10%SL อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร - etofenprox 20%EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร 	<p>- fipronil สารกลุ่ม IRAC : 2B ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 92 mg/kg PHI 10 วัน มีพิษสูงต่อผึ้งและนก</p> <p>- beta-cyfluthrin สารกลุ่ม IRAC : 3A ระดับความเป็นพิษชั้น Ib พิษร้ายแรง LD₅₀ : c11 mg/kg พิษสูงต่อผึ้งและปลา</p> <p>- imidacloprid สารกลุ่ม IRAC :4A ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 450 mg/kg -มีพิษสูงต่อผึ้งและนก เป็นพิษร้ายแรงต่อสิ่งมีชีวิตในน้ำ PHI 2 วัน</p> <p>- etofenprox สารกลุ่ม IRAC : 3A ระดับความเป็นพิษชั้น III พิษน้อย LD₅₀ : >10000 mg/kg มีพิษสูงต่อผึ้งและปลา PHI 14 วัน</p>